

ชื่อเรื่อง สถาบันการเงินกับการออมภาคครัวเรือน : กรณีประเทศไทยช่วงปี 2518-2550

ชื่อผู้แต่ง ฐานินทร์ จระมาศ

ปี พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อศึกษาถึงการออมภาคครัวเรือนโดยผ่านสถาบันการเงิน โดยรวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงปริมาณการออม และผลกระทบจากปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ ต่อปริมาณการออมผ่านสถาบันการเงินรวมและในแต่ละสถาบันการเงินต่างๆ โดยประกอบไปด้วย ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน ธนาคารออมสิน และบริษัทประกันชีวิต โดยใช้ข้อมูลประเภทอนุกรมเวลาในช่วงปี 2518-2542 และใช้การประมาณค่าทางเศรษฐมิติจากสมการถดถอยเชิงพหุ รวมทั้งการพยากรณ์แนวโน้มการออมภาคครัวเรือนในสถาบันการเงินต่างๆ ในช่วงปี 2543-2550 เพื่อนำเสนอมาตรการที่เหมาะสมในด้านการส่งเสริมการออมภายในประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ครัวเรือนเป็นหน่วยเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนการออมที่สูงที่สุดโดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินโดยรวม ได้แก่ รายได้สุทธิส่วนบุคคลที่ใช้จ่ายได้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์อัตราผลตอบแทนจากพันธบัตรรัฐบาล อัตราส่วนผู้มีงานทำ และอัตราเงินเฟ้อ ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดการออมผ่านธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ รายได้สุทธิส่วนบุคคลที่ใช้จ่ายได้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ รายได้จากทรัพย์สินสุทธิ ดัชนีราคาผู้บริโภค และปริมาณการปล่อยสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดการออมผ่านบริษัทเงินทุน ได้แก่ รายได้สุทธิส่วนบุคคลที่ใช้จ่ายได้จริง อัตราดอกเบี้ยตัวสัญญาใช้เงิน รายได้จากทรัพย์สินสุทธิ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ และอัตราเงินเฟ้อ สำหรับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดการออมผ่านธนาคารออมสิน ได้แก่ รายได้สุทธิส่วนบุคคลที่ใช้จ่ายได้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารออมสิน รายได้จากทรัพย์สินสุทธิ จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ และอัตราเงินเฟ้อ ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดการออมผ่านบริษัทประกันชีวิต ได้แก่ รายได้สุทธิส่วนบุคคลที่ใช้จ่ายได้จริง รายได้จากทรัพย์สินสุทธิ จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ และดัชนีราคาผู้บริโภค โดยที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งหมดมีความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน นอกจากนั้นยังพยากรณ์แนวโน้มการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และกระทรวงการคลัง ในช่วงปี 2543 - 2550 ตามสถานะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วไป ซึ่งแนวโน้มการออมจะยังคงเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเพิ่มจะไม่มากเท่าช่วงก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี 2540 ดังนั้นนโยบายการเร่งระดมเงินออมภาคครัวเรือนยังคงมีความจำเป็นอยู่ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในด้านต่างๆ และการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ อีกทั้งยังลดการพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศอันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ